

Ηράβετθεννηι, αλ, οε. ἐπιθ. ή-
θικός.

Ηράβ, α. ἀρσ. ἥθος, τρόπος, ή-
ιδίωμα, διαχωγή.

Ηύδιο, διηι(πο). παρτ. ήύδηχζ
(κκι-δαχζ). = πονύζιδάιο.

Ηύζιδα, γι. θηλ. βία, ἀνάγκη.

Ηύζιδηι, αφ, οε. ἐπιθ. ἀναγ-
καιος, χρειώδης. Σηύζιδηοε.

ούδ. τὸ ἐπάναγκες. 2) βί-
αιος. 3) κοπώδης, δύσκολος,

δυσχερής. = τρύδηι.

Ηύζιδι, διηι. = ήύδιο. Σμεσ.
-ει. βιάζομαι, ἔχειαζομαι

Ηύινθ. ἐπιρ. νῦν, νυνὶ, τὰ
νῦν. Σδο ηύινθ. ἔως τοῦ νῦν.

= δοσέλθ. Σῶ νηύινθ. ἀπὸ
τοῦ νῦν. = ώσέλθ.

Ηύρηιψε, α. ούδ. οίκοπεδον,

γήπεδον. 2) ἕρειπιον, ἕρει-
πιον, ἕρειπιών.

Ηύρηιδή. ἐπιρ. (τόπου, ἀορι-
στολογ.) που, πη, ποι (χοιν.

εῖς καὶ ποιον μέρος, καὶ που).
καὶ ἐνιαχῆ, ἐνιαχοῦ.

Ηύρηιδρο, α. ούδ. κόλπος (θα-
λάσσης) = πάζχα. καὶ κόλ-

πος (ἀνθρωπίνου φορέματος)
= λόνο.

Ηύρηικον, αλ, οε. ἐπιθ. ὁ-
ποῖος δη, ὅποῖος δήποτε, δ-

ποιοσδηποτοῦν, οῖος οῦν, οῖ-
οσδήποτε, οῖος δήποτ' οῦν.

Ηύρηικω. ἐπιρ. πως, ἀμωσγέ-
πως, ἀμηγέπως. Σείγε ηύ-

κακω. ὥδε πως, οὕτω πως.
Ηύρηιη, αφ, οε. ἐπιθ. τις (ἀόρις.)

πρέλ. ηύρητο. (πληθ. ἀρσ.

ηύρητην. θηλ. ηύρητα. ούδ.
ηύρητα).

Ηύρηικογδα. ἐπιρ. ποτέ. πρέλ.
ἐδίνοιο.

Ηύρηικον, αφ, οε. ἐπιθ. πο-

σὸς, ὅποσος δὴ, (χοιν. κάμ-
ποσος). (234. πο ηύρηικηχ
δηέχζ. μετά τινας ἡμέρας).

νῦν. Σδο ηύινθ. ἔως τοῦ νῦν. Ηύρηικον. ἐπιρ. ἐπὶ ποσόν

= δοσέλθ. Σῶ ηύινθ. ἀπὸ
τοῦ νῦν. = ώσέλθ.

Ηύρηικη, α. ούδ. οίκοπεδον,

γήπεδον. 2) ἕρειπιον, ἕρει-
πιον, ἕρειπιών.

Ηύρηιδρο (μόνον ὄνομαστ. καὶ
ἐνικῶς. αἱ δὲ λοιπαὶ πτώ-

σεις ἐνικοῦτε καὶ πληθ.
ἀριθ. ἐκ τοῦ ηύρηιη). ἀρσ. τις

(ἀόρις. καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου)
= ηύρηιη. ώς, π. χ. ἐδίνη
же ηύρητο. εῖς δέ τις. [Μάρκ.

14. 47. καὶ κατωτέρω. σιχ.
51.] ἐδίνη ηύρητο ὥνοσα. εῖς

τις νεανίσκος. ἐξ ὧν δῆλον,